

எழுத்தாளர் சில்லையார் சிலை வராசனும் (தான்தோன்றிக் கவிராயர்), அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியும் நீண்ட கால நண்பர்கள். இளவயதிலேயே கொழும்புக்கு வாழ்க்கையில் நீச்சலடிக்க வந்தவர்கள் இவர்கள். அ.ந.க.வாடனான தனது அனுபவங்களைச் சில்லையார் சிலை வராசன் அவர்கள் 'கந்தனுடன் உள்ளம் கலந்த சுவகை கணங்கள்!' என்னுமிக் கவிதையில் பதிவு செய்துள்ளார். வீரகச்சேரி, 16-2-1986

பதிப்பில் வளையான இக்கவிதை அவ்வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அ.ந.க.வின் புகழ்பெற்ற நாவலான 'மனக்கண்' நாவலைச் சில்லையார் இலங்கை வானொலியில் வானொலி நாடகமாகி வளையிட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருமுறை பண்பிதர் ஒருவர் சில்லையார் சிலை வராசனின் கவிதைகளை வற்றுச் செய்யுள் என்று விமர்சித்தபோது அதற்குத் திரைக்கல் சில்லையார் சிலை வராசனின் கவிதைச் சிறப்பை வளையிப்படுத்தும் 'தான்தோன்றியார் கவிதைகள் Blank verse ஆ?' என்றொரு ஆய்வுச் சிறப்பு மிக்க கட்டுரையினை எழுதியவர் அ.ந.க என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நநேற்றுத் தான பபோல் என நினனவில் ததிரிகிறது...
சசோற்றுக் கவலன, துணிக கவலன, அன்றாட
வீட்டுக் கவலன, கல் விவித் தததொடர வழி
காட்டித் துணை சயெத் துடாக க யாரனும்
இல்லாக கவலன, இவற்றைச் சமுந்த சிறு
பிள்ளையாய், இந்தப் பரிய கொழும்பு நகரக்
கோட்டையிலே வந்திறங்கி குறுகி மனம் பதேலித் து,
வடேபி, சட்டையோடு வளெகி கிட்டத், தட்டார
வீதியில் என்றனறு விலாசம் இடப்பட்ட
சதேித் தாளக் கந்தோரைச் சனெறடனத் அந்த நாள..
நநேற்றுத் தான பபோல் என நினனவில் ததிரிகிறது...

3 / 4

வீ ரகசேரி, 16-2-1986